8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 23

IN NEDERLAND 60 Cts.

- CHEF, KOM KIJKEN ! IK BEN ER MEE KLAAR !
HÉ, CHEF, WAAR BEN JE ?

BRIEF VAN EEN VADER AAN ZIJN ZOON

JE hebt me verleden jaar geschreven ter gelegenheid van het vaderfeest en ik heb die brief nog niet vergeten.

Wij, vaders, worden door onze kinderen dikwijls aanzien als een vogelschrik. Wanneer de jongens zich in de loop van de dag niet goed hebben gedragen, zegt moeder gauw : « Ik zal het vanavond aan vader zeggen als hij thuis komt », en dan moet vader natuurlijk ingrijpen.

Voor vaders, die een ijzeren discipline en een absolute autoriteit willen doen heersen, is de gedragslijn tamelijk eenvoudig. Maar voor vaders die hun kinderen willen begrijpen, zonder ze daarom te ekskuseren, en die de vriend van hun zoon willen worden, is de vaderlijke taak veel moeilijker.

Ik ben tegenover God verantwoordelijk voor je toekomst. Je geluk zal later mijn beloning zijn. Je welslagen in het leven mijn fierheid. Ik heb een jongeman gekend, die zich dank zij zijn hard werken een weg had gebaand, maar zijn vader kwam te sterven, en die jongen zei me : « Mijn vader is te vroeg vertrokken. Het was voor hem dat ik het nóg verder had willen brengen, om hem te belonen voor al de moeite die hij zich voor mij heeft getroost ». Die woorden hebben me toen diep getroffen.

Ik hoop dat ik de gelegenheid zal krijgen om je een man te zien worden, een man die zijn man kan staan in het leven.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR

WILLEM VAN POELVOORDE, Geraardsbergsestraat, 54, Aalst, *wenst te korresponderen met een Engelse, Franse of Nederlandse scout. Willem is 15 jaar oud, houdt van dieren, lektuur en lichte muziek. Hij belooft alle brieven te beantwoorden en zit in de 3e Wetenschappelijke.*

LIVI JANNES, Ruzettelaan, 31, Blankenberge, *wenst te korresponderen met meisjes die postzegels, gedroogde bloemen en ansichtkaarten van heel de wereld bewaren. Zij spreekt Vlaams, Frans en Engels.*

ALBERT KOV, Gondangdia lama, 1a, Djakarta III/14 (Indonesia), *is 15 jaar oud en zou graag met jongens en meisjes uit Europa en Afrika willen korresponderen. Albert hobby's zijn postzegels en prentbriefkaarten verzamelen, en sport. Zijn broertje Jimmy zou ook graag willen korresponderen. Jimmy is 14 jaar oud en houdt eveneens van postzegels, prentbriefkaarten, lucifersmerken en lektuur.*

ROGER VANAENRODE, Rapertingenstraat, 90, Hasselt, *14 jaar oud, zou graag willen korresponderen met een Kuifje's lezer uit Belgisch Kongo of Brazilië in het Nederlands of in het Frans.*

JULIEN CAUS, Voormuide, 103, Gent, *zou graag willen korresponderen met lezers uit Zwitserland, Oostenrijk of Duitsland van rond de 17 jaar over toerisme en aardrijkskunde in het Duits.*

VAN de Heer FRANS DRIESSEN, Elststraat, 18, Hoboken, *kregen we volgende brief : « Daar uw veelgelezen weekblad « Kuifje » meldt dat het bestemd is voor lezers van 7 tot 77 jaar, mag ik het nog steeds lezen, want ik heb het tweede cijfer nog niet bereikt, alhoewel ik in de loop van dit jaar op pensioen ga (65 jaar). Ik zoek een aangenaam en afwisselend verzet in het verzamelen van postzegels, sigarenbandjes, luciferdoosjes en merken van wijn en likeurflessen. Er zijn misschien wel Kuifje's lezers die me bij het beginnen van mijn verzameling willen helpen ? Voor de postzegels kan ik enkel Belgische zegels in retour zenden. Ik dank mijn korrespondenten bij voorbaat. »*
Wij hopen dat er enkele vrienden zullen zijn die uit hun rijke voorraad deze Kuifje's lezer zullen helpen. Beste dank.

NIEUWE KUIFJE'S KLUBS

EEN NIEUWE KLUB TE STRIJPEN

JEAN-PAUL THYS, Ledebergstraat, 202, Strijpen (bij Zottegem), *heeft met enkele vrienden, nl. Walter Verheyen, Daniël Van Den Abeele en Eddy Walraet, een nieuwe Kuifje's klub gesticht. Jongens uit de omgeving worden verzocht zich bij deze vrienden aan te sluiten en met Jean-Paul Thys of met een van hen kontakt te nemen. Wij wensen hen veel plezier !*

EEN NIEUWE KLUB TE KAPRIJKE

EMIEL VAN HAMME, Vaartstraat, 6, Kaprijke, *meldt me met veel genoegen dat hij een nieuwe klub heeft gesticht, die hij « De Rode Duivels » heeft gedoopt. De klub telt reeds 19 leden en wordt geleid door Emiel Van Hamme en Wilfried Mathijs. Wij kijken met belangstelling uit naar nieuws van deze nieuwe klub en wensen de leden veel plezier !*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Onder ons... Vermake

DE ZONEN VAN LAMBIK

GESCHIEDENISLES

Meester : Kareltje, wanneer is Colombus gestorven ?

Kareltje : Is ie dood ? Ik wist niet eens dat hij ziek was.

VOORBEELD

Meester : Wim, verklaar het spreekwoord « Eerlijk duurt het langst » en geef een praktisch voorbeeld.

Wim : Dat is makkelijk, mijnheer. Kijk, als ik mijn huiswerk van een makker afschrijf, duurt het kort. Als ik het eerlijk zelf maakt, duurt het lang.

Mopjes ingezonden door R. van d. Stighelen, Meise.

RA RA RA

Ik ben van lood.
Ik ben sneller dan de wind.
En waar ik kom volgt de dood.

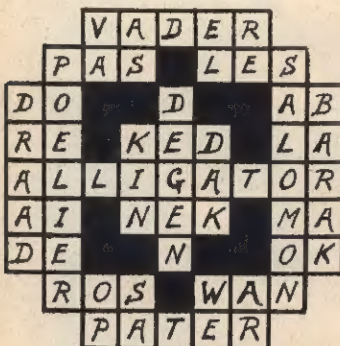
DE KOGEL.

De wevers hebben mij vandoen,
Zowel voor lijnwaad als katoen.
Maar als men mij het hoofd afsnijdt,
Ben ik vol slijk en vuiligheid.

SPOEL - POEL.

Waarom springt een kip over het karrespoor ?

OM ER OVER TE GERAKEN.

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD VERSCHENEN IN NUMMER 21.

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE EEN PESSIMIST ?

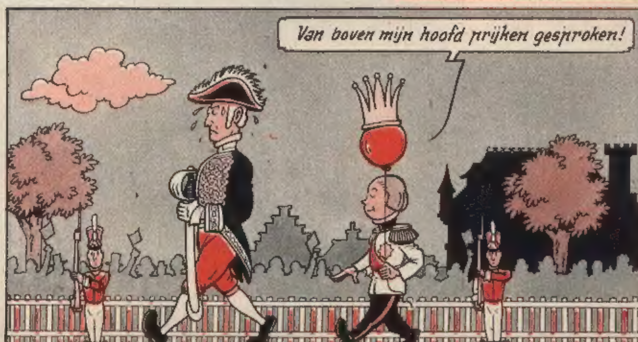

VERWACHT je je steeds aan het ergste ? Ben je een echte zwartkijker ? Voorspel je graag rampen ? Jonge vriend, in dit geval geven we je de raad er mee op te houden en de zonnekant te zoeken...

		JA	NEEN
1	Na een zachte winter (of een prachtige zomer) verklaar je met triestige stem : « De hemel weet welke zomer (of winter) we zullen krijgen ! » ?		
2	De vooravond van de examens zeg je : « Ik kom met een buis naar huis, ik weet het ! » ?		
3	Je verneemt dat een vriend van je een ongeluk heeft gehad. Je zegt of je schrijft hem : « Dat moest er van komen ! Ik heb het voorspeld ! » ?		
4	Voor een moeilijke taak geplaatst verklaar je : « Waartoe dient het, ik zal het nooit tot een goed einde brengen ! » ?		
5	De Aziatische griep heerst. Iedere dag denk je : « Ik zal ze ook krijgen, dat staat vast ! » ?		
6	Een vriend droomt van een schitterende carrière. Je zegt droogweg : « Wie hoog klimt kan laag vallen ! » ?		
7	Er worden plannen gemaakt voor een uitstap. Jij meent : « Het zal pijpestelen regenen ! »		
8	Een vriend was ziek, maar is thans aan de beterhand. Je drukt hem op het hart dat z'n ziekte nog lang zou aanslepen en dat komplikaties steeds te verwachten zijn ?		
9	Je maakt geen toekomstplannen, want je denkt dat de atoombom spoedig aan alles en iedereen een einde zal maken.		
10	Een persoon uit je omgeving is zwaar ziek. Jij voorspelt een noodlottige afloop ?		
	TOTAAL :		

DOOR WILLY VANDERSTEEN

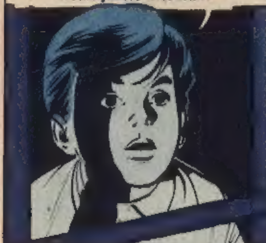

ROBERT-LOUIS STEVENSON

door E. Aidans

WIE een boeiend avonturenboek leest, kan zich moeilijk inbeelden dat de schrijver dat boek slechts heeft kunnen schrijven ten koste van veel opofferingen. Het kort maar moedig bestaan van Robert-Louis Stevenson is daar het bewijs van.

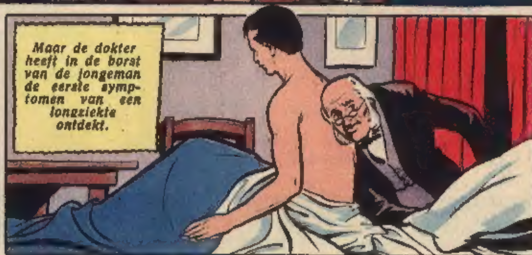

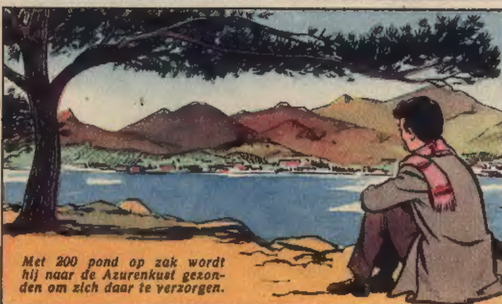

De nieuwbakken journalist vestigt zich te Fontainebleau en maakt kennis met een jonge Amerikaanse weduwe Fanny Osborne, en haar twee kinderen...

Stevenson verkoopt zijn hebben en houden en scheept in te Le Havre om zijn vriendin te gaan helpen.

Voor de ziekelijke man is de overtocht op een driemaster een zware beproeving...

Bevend van koorts en half dood ontscheept hij te New York...

DE VOLGENDE MORGEN...

Fanny Osbourne verzorgt hem als een echte engel. Zij redt hem en treedt met hem in het huwelijk.

Nu ik voor een familie moet zorgen, zouden we toch beter naar Schotland terugkeren. Daar zal ik de atmosfeer vinden die ik nodig heb om verhalen te schrijven...

En zo ontstond dan die meesterlijke avonturenroman..

..HET SCHATTENEILAND !

Hij kent onmiddellijk een enorm sukses.

Bravo ! Schrijf me nog maar boeken van dat genre !
In mijn slapeloze nachten heb ik honderd verschillende levens geleefd.

Het is bijna dag ! Je moet rusten, Robert !
Onmogelijk ! Mijn held is in een hinderlaag gevallen en ik moet hem helpen !

En in deze vruchtbare uren ontstaan verschillende beroemde avonturenromans « De Zwarte Pijl », « De Schipbreukeling », « David Balfour » en zovele andere nog...
DE ZWARTE PIJL

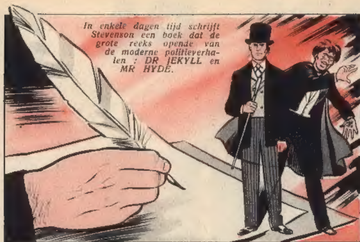

Op zekere nacht...

Robert, waarom kerm je zo ?
Mijn beste Fanny... ben jij daar ?... Het was maar een nachtmerrie !

Ik droomde van een deugdzaam en vriendelijk man, die zich soms gedomineerd voelde door zijn hels onderbewustzijn dat van hem een monster maakte...

Een origineel onderwerp voor een roman
Je hebt gelijk ! Ik zie het... Ik voel het !... Het is daar... Het verhaal is bijna voltooid in mijn hoofd !

Dit wordt het relaas van de eeuwige strijd tussen het goed en het kwaad in onze ziel...

In enkele dagen tijd schrijft Stevenson een boek dat de grote reeks opende van de moderne politieverhalen : DR JEKYLL en MR HYDE.

Stevenson is 37 jaar oud. Hij is een beroemd schrijver geworden, maar wanneer hij hoest, wordt zijn zakdoek dikwijls rood van het bloed.

Ik heb te veel gewerkt... Alvorens te sterven, zou ik graag de zonnige eilanden van de Zuidzee zien !
Nu we geld hebben, kunnen we ons een jacht kopen en naar de Zuidzee varen. Daar zul je weer gezond worden, Robert !

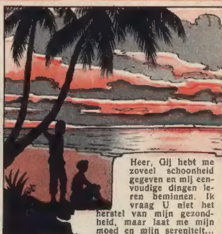

En de eeuwige zwerver krijgt eindelijk de kans om de prachtige, blauwe Zuidzee te bewonderen, die hij zo dikwijls heeft beschreven...

Te Molokai helpt de schrijver de leprozen verzorgen.

Hij bouwt zich een woning op het eiland Samoa...

...en de inboorlingen houden dadelijk van hem, omdat hij een goed mens is.

Het gezonde leven in openlucht schijnt de gezondheid van de schrijver ten goede te komen.

Heer, Gij hebt me zoveel schoonheid gegeven en mij eenvoudige dingen leren beminnen. Ik vraag U niet het herstel van mijn gezondheid, maar laat me mijn moed en mijn sereniteit...

En dit groot kind sterft vreedzaam op 44-jarige leeftijd.

Ween niet, Fanny. Ik ben gelukkig geweest. Ik heb mijn dromen kunnen beleven en ben er in geslaagd anderen mijn avonturen te laten meeleven.
Einde

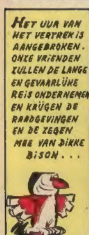
HOEMPA PA DE

Eentand loopt in de val die hij gespannen h

ROODHUID

TEKST Goscinny TEKENINGEN Al Uderzo

voor Dubbele Scalp, de vriend van Hoempa Pa...

..ONZE VRIENDEN VAREN REEDS ENKELE UREN. DE VREES VAN HOEMPA PA BLIJKT GEGROND . . .

VIER VIJANDIGE BLIKKEN BESPIEDEN HEN...

DE BLIKKEN HOREN TOE AAN TWEE PLAT-VOETEN, ERFVIJANDEN VAN DE SJAVASJAVA'S EN DE BLEEKGEZICHTEN

Broeder, geef rookseinen aan onze vrienden. Zeg hen dat de scalpen op ons toekomen!

Het zijn altijd dezelfde broeders die moeten werken...

STILTE!

KKHKSJ!... KHRRSJ

MIJN BROEDER HEEFT IN ZIJN BISON-SCHEDEL SLECHTS MUGGENHERSENS! HIJ ZAL ME MET HUID EN HAAR VERBRANDEN!

Heeft Dubbele Scalp dat gehoord? Dat waren de Platvoeten!... Dat Dubbele Scalp zich gereed maakt om zijn huid duur te verkopen!

TOKIO-PARIJS IN 30 UREN

HET waren de Zweden die de vliegroute van West naar Oost dwars over de Noordpool hebben geopend. Thans kan men van Parijs naar Tokio vliegen in dertig uren, vroeger had men er vijftig uren voor nodig en dat langs de traditionele vliegweg over het Nabije Oosten en het zuiden van Azië. Er waren toen zes tussenlandingen, thans is er nog maar één meer te Anchorage in Alaska en zelfs daar heeft het vliegtuig slechts een uur oponthoud. Parijs-Tokio in dertig uren is een overwinning van de moderne techniek.

Het zijn de ontdekkingsreizigers en de geleerden geweest die de weg over de Pool openden voor de moderne techniek en het luchtverkeer. Het vliegtuig verwerkelijkt nu de oude droom van de zeelui. Zij immers zochten reeds van het begin van de zestiende eeuw naar een doorvaart naar het verre, geheimzinnige Oosten, waar zij specerijen en de kostbare stoffen wilden inkopen. Hun schepen raakten echter steeds weer in het ijs gevangen.

VEILIG EN SNEL

HAAL een wereldkaart te voorschijn en neem een stukje touw. Daarmee meet je nu de afstand van West Europa naar het Verre Oosten dwars over de Pool en je meet ook de afstand langs de tropen. Het resultaat is dat de kortste weg van west naar oost dwars over de Noordpool gaat. De geleerden wisten dat natuurlijk reeds heel lang, maar er waren enkele jaren geleden nog geen vliegtuigen die over een voldoende aktieradius beschikten om de vlucht te ondernemen. Men waagde het ook niet al te best, want men wist immers dat men het kompas in de nabijheid van de Pool niet meer gebruiken kan.

De « Super Starliners » kunnen thans tien duizend kilometers vliegen zonder tussenlanding en ze zijn uitgerust met een speciale gyroscoop die hen belet het noorden te verliezen. De poolstreken worden in de laatste jaren grondig bestudeert. In het noorden vliegt ieder toestel veilig, want een lange keten weerkundige stations, radio- en radarstations, bedekt Alaska, Groenland en de Noordelijke IJszee. Radioelektrische golven begeleiden en leiden ieder vliegtuig wat b.v. niet het geval is voor een tocht over de Atlantische Oceaan. Talrijke vliegpleinen werden in de Poolstreken aangelegd en het is op een van deze dat het toestel, in geval van nood, kan landen. Op grote hoogte boven de Pool is de atmosfeer droog en zonder wolken en het is er bovendien iets minder koud dan boven de Evenaar. Op een hoogte van zeven duizend meter noteert men boven de Pool een minimum van 50°, boven de Evenaar van 54°. Op zeven duizend meter boven de Evenaar is het dus vier graden kouder dan boven de Noordpool.

De wolken zijn de vijanden van de vliegtuigen, zij verwekken storingen en deze zijn er de oorzaak van dat de vleugels van de vliegtuigen overdekt worden met een laag ijs. Het ijs dat zich vasthecht op een toestel is altijd gevaarlijk al bestaan er middelen om het te breken en het te verwijderen. Boven de poolstreken heeft de piloot dit gevaar echter niet te vrezen.

Het staat vast dat er nog meer luchtlijnen over de Noordpool zullen geopend worden.

Dat zijn de taxi's van Anchorage : décapotables. Kracht : 8... honden.

Landschap van Alaska, niet ver van Anchorage, gezien van uit een « Super Starliner ». Men bemerkt hier de grillige bochten van de Yukon.

Hallo, hallo, hier LUC VARENNE

IS DE ITALIAANSE GIRO MEER WAARD DAN DE FRANSE TOUR ?

ZONDAG eindigde de Giro en twee weken later wordt te Brussel de start gegeven voor de Ronde van Frankrijk. Er bestaat een rivaliteit tussen de organisatoren van de Italiaanse Giro en de Franse Tour. Alle Italianen zijn er heilig van overtuigd dat er niets boven hun Giro gaat, maar de Fransen kijken op deze Ronde van Italië met enig misprijzen neer. Zij beschouwen de Giro als een lange wandeling door een mooi land. Mag ik je even herinneren aan een kleine anekdote uit de Giro van 1957 ? Louison Bobet en Charlie Gaul waren de grote sterren van die Ronde en men wist niet wie van de twee het halen zou. De renners fietsten kalmpjes aan tot op de dag dat ze de bergen moesten beklimmen. Wie een ronde heeft gevolgd, weet dat de renners gewoonlijk in groep bij elkaar blijven en hun krachten sparen tot zij aan de voet van de bergen komen. Pas als het klimmen begint, komen zij uit hun schelp. Die dag nu verloren de twee groten elkaar niet uit het oog. Zij reden moedig en ademden diep de frisse lucht in. De Luxemburger Charlie Gaul, de gevleugelde renner zoals men hem noemt, stopte plotseling en sprong van zijn fiets om aan een natuurlijke behoefte te voldoen. Louison Bobet, die zijn kollega bespiedde, gaf het alarm en samen met zijn ploegmaten begon hij als gek op de pedalen te trappen. Charlie Gaul wist van dit alles niets af. Toen hij weer op de grote weg kwam en op zijn fiets sprong, vernam hij de lelijke poets die de Fransen hem hadden gebakken. Hij repte zich en spande al z'n krachten in om de vluchtelingen in te halen, maar hij gelukte daarin niet. Hij verloor de Giro. Het schijnt dat hij sindsdien weet dat er waarheid steekt in het spreekwoord « Kleine oorzaken hebben grote gevolgen ». Deze kleine geschiedenis ging van mond tot mond en de Luxemburger vond dat wellicht alles behalve prettig. Op het einde van de ronde lachte hij echter in zijn vuist, want het was een derde man, nl. Gastone Nencini, die de eindoverwinning behaalde !

★

OVER het algemeen is men van mening dat de Franse Tour veel moeilijker is. De Fransen gaan zelfs zo ver te zeggen dat een vergelijking tussen die twee niet opgaat. Naar mijn bescheiden oordeel is de Franse Tour moeilijker. Er zijn renners die niet kunnen klimmen en nochtans de Giro uitrijden. Ze stellen echter nooit hun kandidatuur voor de Ronde van Frankrijk. Nu, over de Tour vertellen we in de volgende weken meer nieuws.

AL SLAPEND WERKEN

DAT IS HET NIEUWSTE SNUFJE !

GOEIE nacht, mama !

— Nu reeds ?

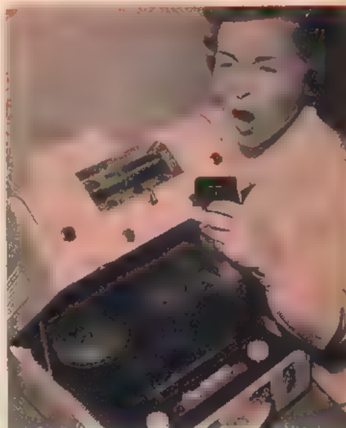
— Ja, morgen heb ik een examen af te leggen voor geschiedenis.

— Goed, dan ga je maar vlug slapen, hoor !

Deze dialoog lijkt vrij gek en toch... sedert Jacques Genevay zijn **automatofoon** op de markt heeft gebracht, is alles mogelijk !

De automatofoon is een apparaat dat 22 kilo weegt en samengesteld is uit een magnetofoon, een stilspreker (een luidspreker die heel stil spreekt), en een uurwerkmechanisme. Het principe is het volgende : je registreert op band (foto 1) datgene wat je wenst van buiten te leren. Dan regel je het mechanisme dat je hier ziet op het deksel van de registreermachine zodanig, dat de opgenomen tekst uitgezonden wordt op een vooraf bepaald uur, d.w.z. op het uur dat je vast slaapt. De stilspreker leg je onder je oorkussen en hij fluistert je de tekst in. Deze tekst wordt naar het schijnt vast in je geheugen gegrift, veel vaster dan wanneer je hem zou leren als je klaar wakker was.

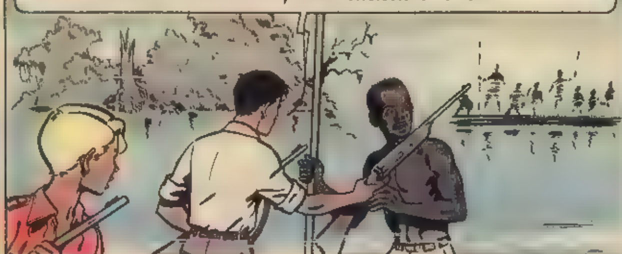
Wij hebben de automatofoon zelf niet geprobeerd. Het is echter best mogelijk dat dit apparaat grote diensten kan bewijzen aan scholieren en studenten. Indien dit toestel op grote schaal moest verspreid worden, dan zouden jullie niets anders meer te doen hebben dan heerlijk te slapen... en die stilspreker maar te laten praten. We leven in een wonderlijke eeuw, waar of niet ?

VERBODE

Teddy en zijn gezellen zoeken Maggy. Hun tocht door de wildern

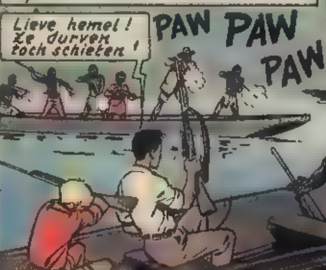

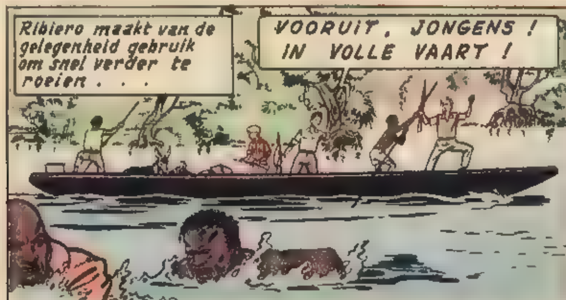

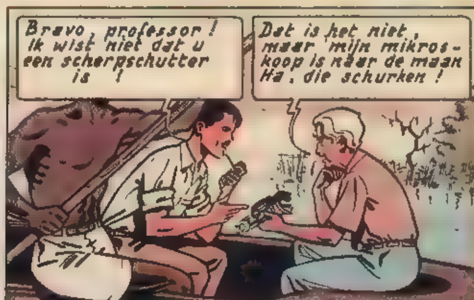
N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

is uitputtend. Op een gegeven moment zien ze een prauw

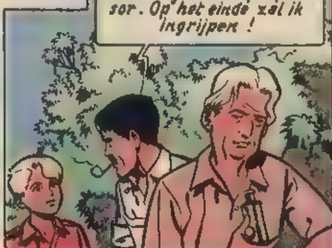

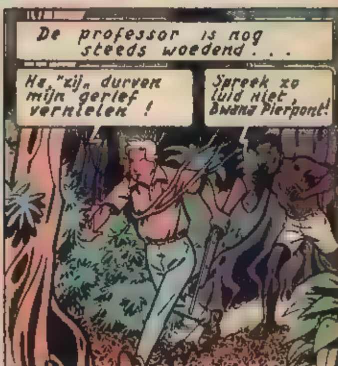

DE ZOON VAN DE KOO

DE akrobaat eindigde zijn nummer. Hij leek mager en atletisch in zijn pull-over met opgerolde kraag en golfbroek, de uniform die hij steeds droeg als hij moest optreden. Te midden van de geestdriftige toejuichingen sprong hij soepel op het zand van de arena. De draad waarop hij daareven nog danste werd verwijderd. Hij groette en verdween. Achter de rode gordijnen stond een klown ; het was zijn beurt.

VERHAAL DOOR STEP

GEILLUSTREERD DOOR E. AIDANS

HIJ sloot de ogen en maakte het gebaar dat alle klowns vlak voor hun optreden maken om het lot te bezweren. Hij bracht de linkerhand gesloten en met de duim naar binnen, aan het hart. Met een tuimeling en een schaterlach was hij een ogenblik nadien te midden van de arena. De kopers schetterden, de menigte riep : « Bravo ! ».

Op zij van de arena, vlak bij de ingang van de cirkusartiesten, zat een knaap op een bankje. Hij kon vijftien jaar oud zijn, hij had levendige ogen en bruin haar. Met de ellebogen op de knieën en de handen onder de kin, keek hij naar de grote grappige klown, die daar te midden van het licht zijn kunsten vertoonde en het volk deed schaterlachen. Alleen hij, de knaap, lachte niet. Het is waar dat hij al de trucjes van dit nummer kende hij had het immers reeds honderden malen gezien. De oude klown was zijn grootvader en de jonge koorddanser zijn vader. Grootvader en vader vormden de hele en enige familie van de knaap, die zijn moeder tien jaar te voren verloren had.

— Wat ga je doen met die grote jongen ? Maak je er een atleet aan het zweefrek van, een goochelaar of een evenwichtskunstenaar ? vroegen de vrienden van de klown en de impresario van het cirkus bijna iedere week.

— Niets van dat alles, hij wordt architekt ! Il wil dat hij een ernstig beroep leert, antwoordde de vader steeds kortweg

— Het beroep van cirkusartiest is dus niet ernstig ?

— Toch, maar ik wil niet dat mijn zoon zijn leven lang over alle 's Heren wegen zwerft..

Over het algemeen bleef het daarbij.

Jaak, zo heette de vijftienjarige knaap, droomde iedere nacht van de koord over de diepte gespannen en van de schijnwerpers die de koorddanser belichtten Hij had het fascinerend gevoel alleen en in de duisternis over die draad te dansen In de stilte vermoedde hij de duizenden gezichten die naar hem opgeheven waren en de duizenden ademhalingen die stokten van spanning en angst. Johnnie, de akrobaat die in werkelijkheid Paul Durant heette, wou over dat koorddansen van zijn zoon niets horen en grootvader, de klown wiens artiestennaam Cacao was, al evenmin.

— Weet je wel, zo zei grootvader, dat in vijftig jaar tijd honderd akrobaten de dood vonden ? Het waren allemaal artiesten aan het zweefrek, koorddansers of evenwichtkunstenaars. En dat alleen bij de beroepsartiesten ! Het is nog niet honderd jaar geleden dat het zweefrek door de Chinezen werd uitgevonden en dat de draad voor de evenwichtskunstenaar op een hoogte van vijftien meter werd gespannen. Deze twee specialiteiten hebben in de laatste jaren meer circusartiesten gedood dan alle andere circusberoepen samen in twee duizend jaar Heb ik je de geschiedenis van de Clerans al verteld ?

— Ja, grootvader, al wel tien keren Het zweefreknummer met de dodensprong uitgevonden door Stephaan Clerans kostte reeds het leven aan drie atleten. Hijzelf moest zijn stoutmoedigheid eveneens met de dood bekopen.

— Maar ik heb werkelijk aanleg, groot

RDDANSER

vader. Ik wil koorddanser worden, net als papa!

— Jij hebt niets te willen, onderbrak Johnnie. Het beroep van cirkusartiest is niet rooskleurig, niet voor diegenen die op de grond blijven en nog veel minder voor diegenen die op de koord dansen of van het ene rek naar het andere zweven Jij wordt architekt!

Die kleine oorlog duurde reeds twee jaar. Jaak studeerde hier en daar in de steden waar het cirkus een tijdlang bleef staan. Iedere morgen echter oefende hij zich in het grootste geheim. Iedere dag ging het beter en 's avonds zat hij telkens weer vlak bij de artiesteningang met de ellebogen op de knieen en het hoofd op de handen gesteund, koppig en weemoedig.

Hij zat daar ook de avond toen zijn vader viel. Het was helemaal niet ernstig. een belachelijk ongeluk voor iemand die tijdens ieder nummer zijn leven waagde. Toen hij na zijn optreden van de trap liep, verstuikte hij zijn voet. Niet erg dus, maar dat dom ongeluk verplichtte hem toch enkele dagen te rusten. Grootvader, de klown, verwenste dat ongeluk.

— We hebben waarachtig pech! bromde hij. Moest dat nu juist gebeuren? Je weet toch dat de oude Ringling morgen een voorstelling bijwoont.

De oude John Ringling was zo wat de Rockefeller van het circus, hij was immers een van de zes Ringlings — vijf broers en een zuster — die in 1906 het beroemde Barnumcirkus hadden gekocht. John Ringling deed eens per jaar een reis door Europa en bezocht dan de beste cirkussen. Steeds vond hij een kustenaar die hij engageerde om in Amerika een tijdlang op te treden. Iedere goede cirkusspecialist droomde er van door John Ringling geëngageerd te worden, want een verblijf in Amerika betekende een groot sukses en een dikke portefeuille

Ringling zou dus naar een cirkus komen, waar Johnnie als koorddanser optrad. Deze laatste was slecht gehumeurd en lag bleek op een ligstoel in de woonwagen Hij was ontroostbaar en vermoedde niet dat het geluk hem die avond toch zou toelachen

Grootvader de klown grimeerde zich bij het licht van een naakte lamp, die aan het einde van en draad bengelde. In de verte hoorde hij het doffe gedreum van het cirkusorkest.

— He, zei Johnnie eensklaps, dat is toch het wijsje dat gespeeld wordt als ik de arena betreed?

— Niet mogelijk! antwoordde de klown terwijl hij zijn grote rode neus te midden van het gelaat kleefde. Je nummer is van het program geschrapt. Wat een pech! Wat een pech! Juist de avond dat de oude Ringling in de zaal is!

Iemand klom de houten trap op die naar de woonwagen leidde, iemand die zo haastig was dat hij struikelde. Hij trok de deur bruusk open. Het was Jack, de klown die steeds samen met Cacao optrad

— He, Johnnie, je zoon

De witte schmink die zijn gelaat bedekte, gaf hem het uitzicht van een spook. Hij hield zijn punthoed in de hand en een lange, zwarte streep tekende een starre glimlach op zijn gelaat. Achter dat masker lachte hij echter niet

— Wel, wat is er met mijn zoon?

— Hij staat op de draad!

— Wat?

Grootvader de klown was reeds buiten Hij rende van de woonwagen door het donkere stille kamp van de cirkusartiesten naar de grote tent waaruit het licht straalde en de muziek schetterde Hij trok de rode gordijn voorzichtig open en zag Jaak die met een klein rietstokje in de hand op de strak gespannen stalen draad danste. Hij was helemaal in het wit gekleed en hij maakte iedere beweging voorzichtig maar nauwkeurig

— Heb je nou ooit! zuchtte Cacao

Jaak voerde het nummer van zijn vader uit, even goed, even lenig, even nauwkeurig De toeschouwers hielden de adem in toen hij met een blinddoek voor de ogen en begeleid door dof tromgeroffel de dodensprong maakte Het nummer was ten einde en een geestdriftig applaus brak los De oude klown kon niet nalaten een schuwe blik te werpen in de richting van de loge waar John Ringling zat. Deze laatste klapte in de handen en riep « Bravo! »

— Kerel, je krijgt een reis naar Amerika! fluisterde Jack zijn maat toe

— Dat had ik niet durven dromen, antwoordde Cacao

— We hebben jullie in de luren gelegd, nietwaar? Heel het cirkus was op de hoogte, maar zweeg, zweeg als een graf om Jaak toe te laten hedenavond voor het eerst op te treden. Geef toe dat hij artiestenbloed heeft!

— Ik kan mijn eigen ogen haast niet geloven, murmelde de oude klown.

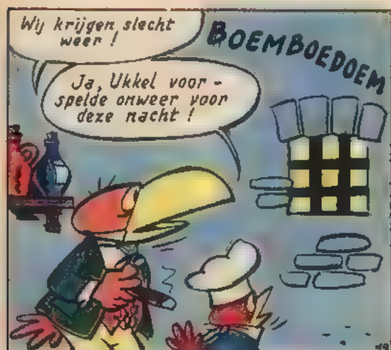
Niemand weet wat er omging in het hart van Jaak die op de koord danste in het licht van de felle schijwerpers. Het is geen kleinigheid daar eenzaam op een hoge draad te staan, te weten hoe gevaarlijk het is en te vermoeden dat een mensenmenigte naar je kijkt. Op een gegeven ogenblik lijkt de draad zo oneindig lang

Na afloop van zijn nummer keerde Jaak naar de woonwagen terug en ging naast zijn vader zitten:

— Papa, het circusleven is prachtig! Akrobaat zijn is wondermooi, maar toch geloof dat je gelijk hebt. Ik wens een ernstig beroep, ik word architekt!

ZIZANION DE

In de omgeving van de gevangenis, waar Anthraciet voo

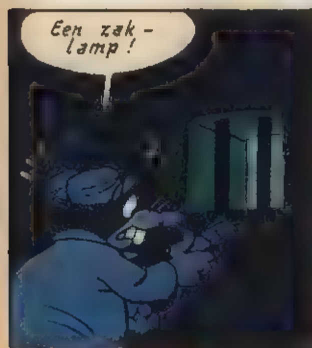

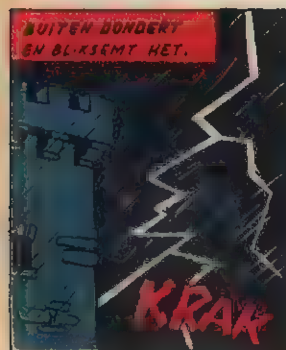

VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

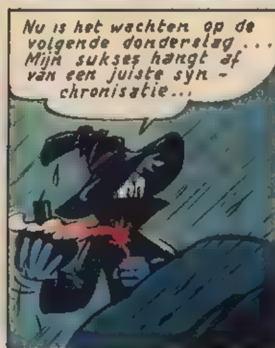
...zijn misdaden boet, barst er een onweer los...

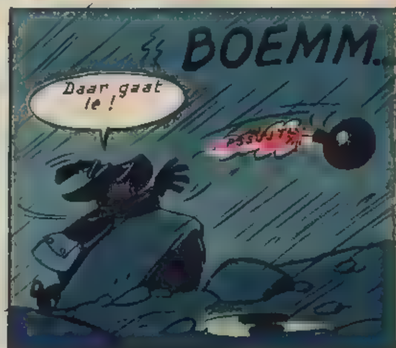

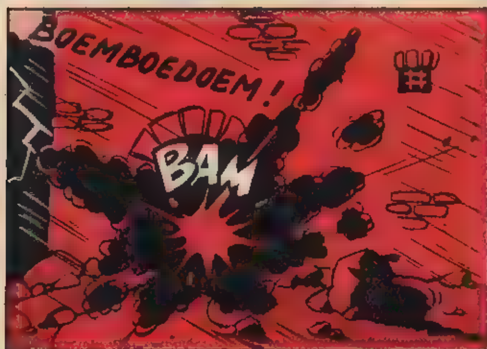

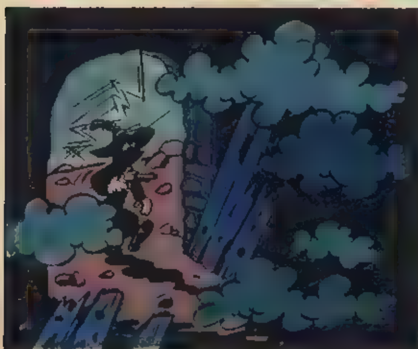

(Wordt voortgezet.)

Tekst van J.-M. CHARLIER
Geïllustreerd door REF

De Apachen

Een koerier uit Fort Sumter in Arizona komt er majoor Dundee, kommandant van de vesting van Tucson, van verwittigen dat de Apachen een ranch hebben in brand gestoken..

EN... en de Roodhuiden ?

Majoor Dundee boog zich bezorgd over de gewonde. Deze laatste toonde zijn been en zei :

— Hun verkenners bezetten reeds al de wegen. Toen ik naar hier kwam stootte ik op hen en kon slechts bij mirakel ontsnappen. Het gros van de stam zal weldra uit de bergen komen. Na de vernieling van de hoeve van Runyon-Creek hielden ze zich gedurende enkele dagen stil alsof zij onze reakties afwachtten.

DE officier kwam overeind, hij was zeer bleek.

— Verduiveld ! bromde hij. Wij waren reeds te lang gerust !

Hij bekeek Howard, die in gedachten verzonken was.

— Wat denk jij er van, Steve ?

— Ik ben eerder pessimist, sir. Deze gebeurtenis bevestigt, helaas ! de geruchten die ik heb opgevangen. Alles hangt nu af van hetgeen Cochise zal doen. Hij is de grote sachem van de Apachen. Indien de hoeve werd aangevallen door een geisoleerde stam, dan is alles nog niet verloren, op voorwaarde echter dat men nog kontakt kan opnemen met Cochise.

— Dan zullen we vlug moeten handelen !

Howard glimlachte even en fluisterde :

— Ik weet het. Het is in orde, sir, ik vertrek onmiddellijk ! Cochise kent me en ik ken hem. Ik zal het onmogelijke proberen !

— Je riskeert je huid, Steve !

De verkenner haalde de schouder op en zei filosofisch :

— Dat zou niet de eerste keer wezen, Sir ! We moeten allemaal eens sterven, nietwaar ?

Met zijn rustige, wiegelende gang liep Howard naar de weide, waar zijn paard stond te grazen.

★

De avond viel, de scharlaken zonneschijf verdween achter de getande kimmen van de Gilabergen en kleurde ze purper. Howard kwam overeind. Sedert uren hurkte hij te midden van de dennestruiken op de top van een rotsachtige helling. Beneden slingerde het heldere lint van de zandweg en heel ver, op het einde van de vlakte, flikkerden de lichten van Fort Sumter. De verkenner strekte zijn leden, die zwaar en als verlamd waren door zo lang onbeweeglijk te zitten, en wierp een oogslag op zijn paard dat hij vlak bij had vastgemaakt. Het dier zag er uitgerust uit.

Howard had Tucson twee dagen geleden verlaten om dwars door de bergen naar Fort Sumter te galopperen. Tot aan de Rio San Pedro had hij alles rustig gevonden en geen enkel spoor van een Indiaan ontdekt. Hij was door de rivier gewaad en had zijn kamp opgeslagen in een rotskloof. Hij had evenwel geen vuur aangelegd en dat was zeer voorzichtig geweest, want die nacht had de wind hem voor het eerst het dof gerommel van de grote oorlogstrommels van de Apachen gebracht.

Nog vooraleer de zon in de lucht hing, zette de ruiter zijn reis verder door de rotsachtige en verlaten sierra's, die de kleur van bloed hadden. Tegen de middag ontwaarde hij de eerste Apache. De Roodhuid zat onbeweeglijk op zijn kleine met levendige kleuren beschilderde bronco. Na een tijd ontdekte Steve achter de kim van de bergen nog andere schildwachten even onbeweeglijk als de eerste. Het was duidelijk dat deze machtsontplooiing niet moest dienen voor een kleine schermutseling zonder belang, maar voor een groot maneuver waarin ongetwijfeld al de Apachenstammen betrokken waren. Die nacht hoorde hij het duister en dreigend geroffel van de oorlogstrommels heel duidelijk. Hij had zijn paard niet ontzadeld en had zelfs zijn laarzen niet uitgedaan. Hij sliep met het hoofd tegen een boomstam, de karabijn vlak bij de hand.

De volgende dag, het was omstreeks vier uur, waadde hij door de Rio Gila en daar moest hij de eerste aanval verduren. Een korte harde knal verscheurde eensklaps de stilte van de vallei, die lag te blakeren in de felle zon. Terzelfdertijd weergalmden scherpe kreten door de hete lucht. Een regen kogels plofte in het zand en deed dit als kleine geizers opspatten. De ruiters lieten hun oorlogskreet over de vallei trillen en kwamen op hun wit gestreepte paarden de helling afgereden.

Howard gaf zijn paard de sporen maar raakte zijn Winchester, die aan de boog van zijn zadel hing, niet aan. Het paard vertrok als de wind recht voor zich uit. Uit zijn hoeven spatten gensters. De Roodhuiden, ze waren met een vijftiental, hadden zich in twee groepen gesplitst, en maneuvreerden om Howard in te sluiten. Zij schoten zonder het geweer te schouderen, zij hielden het in de arm of zetten de geweerkolf schrap tegen de heup. De kogels huilden Howard om de oren, maar hij bewoog niet. Om heelhuids uit dit avontuur te komen, rekende hij uitsluitend op de snelheid van zijn paard. Hij koos zijn paarden steeds met de uiterste zorg, hij verzorgde ze goed en onderhield het paardetuig met de nauwgezetheid van een maniak. Hij wist bij ondervinding dat een goed en sterk paard je leven veel vaker en beter kan redden dan het beste geweer. Hij reed met Thunder, een prachtig dier met brede borstkas, lange gespierde poten, een mustang met een witte huid. Het was een half wild paard dat hij zelf gevangen en gedresseerd had. Thunder was echter moe door de lange rit en de helse achtervolging doorheen de brandende hitte duurde oneindig lang. Bijna onmerkbaar werd de afstand die de vluchteling van zijn achtervolgers scheidde, groter. De kleine paarden van de Indianen schuimbekten en het zweet wiste de verf uit waarmee ze bestreken waren. De eerste ruiter vertraagde zijn vaart en bleef achter de groep die steeds langer en dunner werd. De andere Roodhuiden staakten op hun beurt de helse rit. Het was hoog tijd, want Thunder was buiten adem. De verkenner wiste zijn spoor zorgvuldig uit en liep met zijn paard diep in een pijnboombosje. Daar pas sprong hij uit het zadel. Met gras wreef hij zijn paard droog en verplichtte het tussen de varens te gaan liggen. Hij bond te poten van Thunder vast en verborg zich dan vlak naast zijn paard. Onzichtbaar en onbeweeglijk wachtte hij daar de avond af. Toen de wind frisser werd besloot hij zijn weg voort te zetten en ontdekte hij in de verte de lichten van Fort Sumter. Hij zag nog iets anders en zijn blik die over de bergen dwaalde werd hard. Heel ver, van kim tot kim, stegen dunne rookwollen in de hemel. De telegraaf van de Indianen... Heel lang en met een hart vol angstige voorgevoelens, bekeek hij die rookseinen. Hij raadde de tragische inhoud van de boodschap die van bergtop tot bergtop werd doorgegeven : Cochise, de grote sachem, had de strijdbijl opgegraven en meldde dit aan alle Apachenstammen. .

Volgende week :
DE COMMODORE

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Vroeg in de ochtend gaat Kid Ordinn uit hengelen. Zijn snoer haakt ergens in vast.

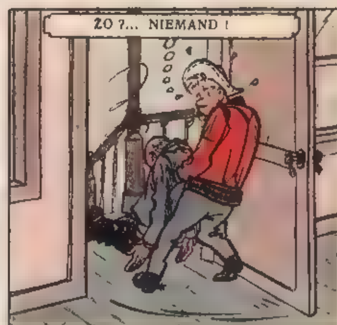

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

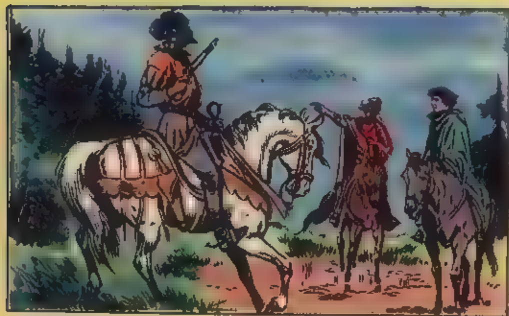
TEKST VAN J. SCHOONIANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE LUTHERAANSE SCHEURING

DE scheuring die Luther teweeg bracht had onberekenbare gevolgen, niet alleen van uit godsdienstig maar ook van uit politiek standpunt. Ze diende de Duitse adel als voorwendsel om tegen het gezag van de keizer op te staan. Duitsland stelde aldus zijn eenmaking uit, maar verhaastte het uur waarop het nationaal bewustzijn wakker werd. Intussen echter woedde de strijd en deze strijd was lang en bloedig.

3. - TE SCHMALKALDE
FREDERIK DE WIJZE, keurvorst van Saksen, verenigde al de Duitse prinsen, volgelingen van Luther, in 1530 te Schmalkalde en stichtte het z.g. Schmalkaldisch Verbond. Van die datum af was Luther sterk genoeg om andere sekten te bestrijden, sekten zoals bv. die van Jan van Leiden, beruchte wederdoper. Hij streed tegen de volgelingen van Zwingli en was sterk genoeg om Keizer Karel het hoofd te bieden.

1. - WORMS
KEIZER van het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie was Keizer Karel en hij was 20 jaar. Nauwelijks gekroond, riep hij in 1521 te Worms de Rijksdag samen, bestaande uit bisschoppen en prinsen. Men vroeg Luther op zijn stappen terug te keren, maar deze weigerde. Keizer Karel sloeg hem dan in de ban van het rijk. Luther vertrok, maar werd onderweg ontvoerd door de gezanten van Frederik van Saksen.

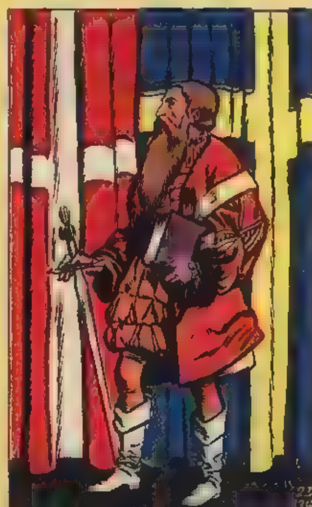

4. - TE MUHLBERG
LUTHER, in 1525 gehuwd met de gewezen kloosterlinge Catharina von Bora, stierf in 1546 in zijn geboortedorp. Op dit ogenblik werd de schok tussen de legers van het Schmalkaldisch Verbond en die van de keizer voorbereid. De slag had het jaar nadien plaats te Mühlberg. Keizer Karel behaalde een schitterende overwinning, maar Maurits van Saksen hernam de strijd en haalde de eindzege.

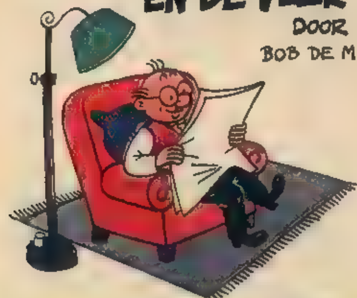
2. - OP DE WARTBURG
IN deze versterkte vesting verbleef Luther een jaar. Men kan er thans nog zijn kamer tonen en, voor enkele tijd, wees men op de muur het spoor van een inktpot die Luther de duivel, die hem kwam uitdagen, op zekere dag naar het hoofd gooide. Luther vertaalde hier de Bijbel in het Duits. Dit werk had een onmetelijke invloed op de vorming van de Hoogduitse taal. Hij schreef ook teksten die heel wat beroering verwekten en die de opstand van de boeren tot gevolgd hadden. Luther keerde zich tegen de opstandige boeren. De adel kwam zegevierend uit de strijd en verrijkte zich met de goederen van de Kerk.

5. - AUGSBURG
IN 1555 tekende Keizer Karel met de protestantse prinsen de vrede van Augsburg. De naam protestant hadden zij aangenomen in 1529 toen zij protesteerden tegen de beslissingen van de tweede Rijksdag van Spiers, die een verdere uitbreiding van de Hervorming onmogelijk maakten. Keizer Karel stond hen de goederen van de geestelijkheid af, waarop hij beslag had gelegd en stond hen toe hun godsdienst te imposeren aan hun onderdanen. Keizer Karel verbood hen echter Oostenrijk, Beieren en het Rijndal voor de Hervorming te winnen. Deze streken bleven katoliek. Intussen waren Zweden, Denemarken en Noorwegen Lutheraans geworden.

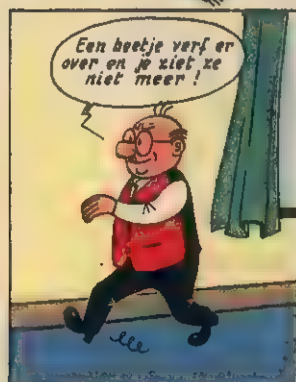

MEESTER MUS EN DE VLEK

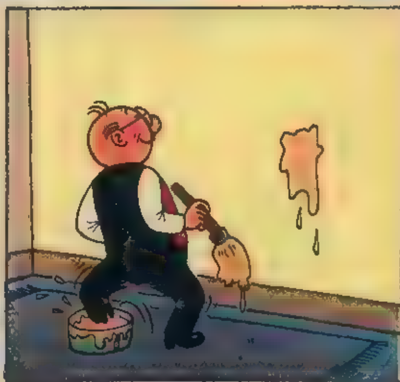
DOOR BOB DE MOOR

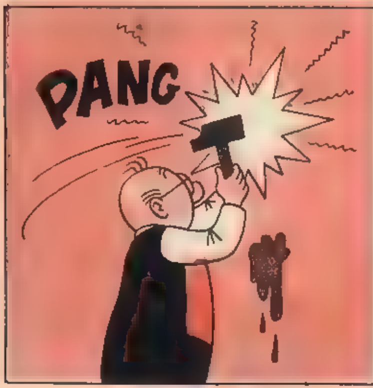
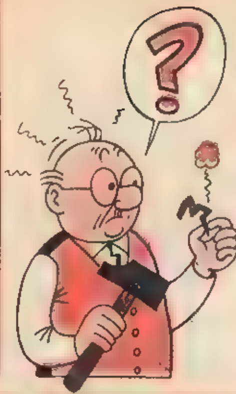

PANG

?

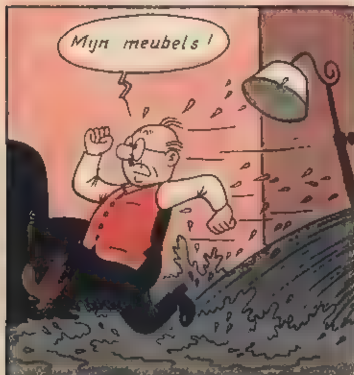
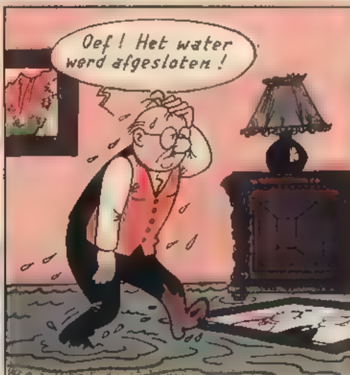

KRAK
PANG

???

KLONK

Ik moet een ander middel vinden om een nagel in die vervloekte muur te slaan . . .

Met die boor zal het gaan !
RRRRRR

PRSJT

Mijn meubels !

Oef ! Het water werd afgesloten !

Ik doorboorde een waterleiding ! Wat een idee die leidingen onder een natte vlek te verbergen !

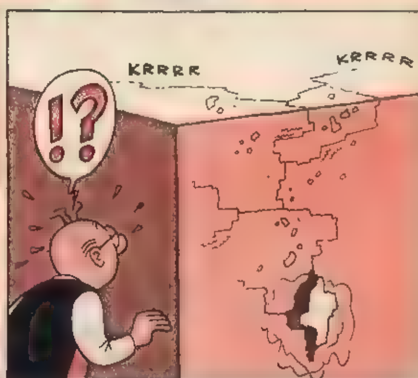

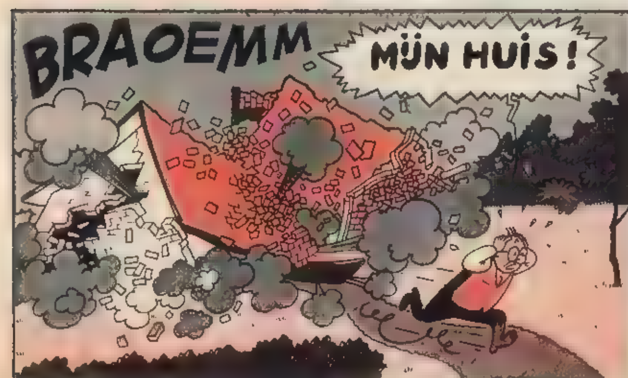

Volgende week : EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

Einde

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske gingen met de Spanjaarden aan wal en werden verrast door de piraten. Zij kunnen echter een van die zeeschuimers gevangen nemen

Luister, ik zal je laten ontsnappen als je de Spanjaarden wijs maakt dat jullie schip een lading goud en zilver aan boord heeft!

De zeerover doet stipt wat Suske hem bevolen heeft en krijgt dan de kans er tussenuit te knijpen.

Halt! Schiet niet je zou de zeeschuimers op de vlucht jagen!

Ik ben zeker dat de capitan belang zal stellen in het goud en zilver van de piraten!

Suske heeft juist geraden. Capitan Don Cabrale, gedreven door hebzucht, besluit dadelijk de piraten het goud afhandig te maken.

Volle uitrusting! We ondernemen een expeditie op het eiland! Vijf man blijven aan boord om het schip en de gevangenen te bewaken!

Ik heb dat in elkaar gestoken, Lambik! Nu hebben we een kans het schip te veroveren!

Dat zal toch niet zo simpel zijn, Suske! Die vijf man hebben wapens!

He, jullie daar! Draag die verfpotten naar de schilder in het tussendek van het achterkasteel!

Lach niet! Ik kan het ook niet helpen dat de verf in mijn mouw loopt!

!

Lambik, ik heb een plan! Smokkel een pot zwarte verf buiten en wij zijn meester van het schip!!

DE ZWARTE KLAUW

DOOR

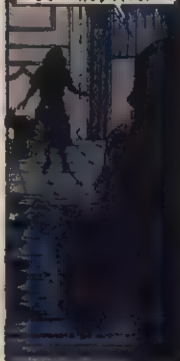
« Het uur van de afrekening heeft geslagen, Gallas », zegt een stem in de duisternis. .

GALLAS STAART IN DE RICHTING VAN DE PLAATS WAAR DE GEHEIMZINNIGE STEM WEERKLONK. PLOTS STAAT HIJ OP EN GAAT MET STIJVE PASSEN RECHT VOOR ZICH UIT..

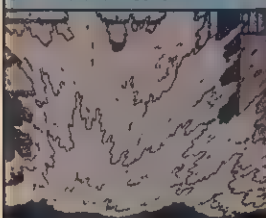
Ga ! Nog verder. . . Ik wil het. . . Je geloofde aan de wraak van Icara te kunnen ontsnappen, nietwaar ? Jij, de grootste van de misdadigers ! . . Niemand zal gespaard blijven !

DE VOLGENDE DAG VERNEMEN DE INWONERS VAN DE STAD ALLE DETAILS OVER DE GEBEURTENISSEN IN HET HUIS VAN GALLAS. DE ROMEINEN ZIJN WOEDEND, DAT IS TE VEEL ! DE REEKS AANSLAGEN KON ONGESTRAFT VOORTGEZET WORDEN . DAT GAAT NIET LANGER ! ER MOET IETS GEDAAN WORDEN . . . PETRONIUS, MET DE MACHT VAN POLITIECHEF BEKLEED, GAAT MET ZIJN MANSCHAPPEN NAAR HET LAGER STADSGEDEELTE, WAAR ER EEN GROTE OPWINDING HEERST...

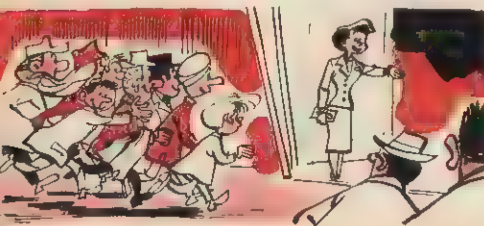

ALLEN NAAR DE EXPO 58

BEZOEK AAN FRANKRIJK

HET eerste miljoen bezoekers kreeg het Frans paviljoen niet van binnen te zien, want het was nog niet voltooid. Het werd dan met enige vertraging geopend en stormenderhand ingenomen door een grote menigte nieuwsgierigen. Gendarmen die speciaal van Parijs waren gekomen, moesten de orde handhaven en uit de grote dubbele ingangsdeuren had men het glas weggenomen, waarschijnlijk om scherven te vermijden. In plaats van om achttien uur werd die dag pas om twintig uur gesloten en dit om de kijkers die om achttien uur nog binnen wilden, de kans te geven een ommetje in het paviljoen te maken.

* * *

Het Frans paviljoen gelijkt aan de buitenkant gezien op een reusachtige meeuw. Men kan ook spreken van een vlinder met gespreide vleugels of van een waterjuffer. Misschien vind je, wanneer je het paviljoen ziet, nog een andere vergelijking.

Men moet de enorme metalen konstruktie echter liefst van op zekere afstand bekijken.

In het paviljoen zelf zijn er beslist te veel stands en zijn er te veel waren uitgestald. Van louter bomen, ziet men het bos niet meer, zoals men dit bij ons pleegt te zeggen. De wetenschap, de landbouw, de schone kunsten en letteren, de mode en ook de levensvreugde kregen er hun plaats. Enkele vriendelijke hostessen beantwoordden graag je vragen en geven alle gewenste inlichtingen.

* * *

Frankrijk heeft met de Verenigde Staten en Rusland beslist het grootste paviljoen van de Expo 58. Naast het groot paviljoen van Frankrijk staat er nog een ander, iets kleiner paviljoen dat volledig gewijd is aan Parijs. Wil je weten wat Frankrijk voortbrengt en wat Parijs te bieden heeft, zowel op het gebied van de nijverheid als op het gebied van de schone kunsten en de mode, dan moet je beslist een bezoek brengen aan deze twee paviljoenen! Het Franse vliegtuig « Caravelle », dat beslist sierlijk van lijn is, vind je tentoon gesteld in het Transportpaviljoen.

WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE GOTHARDTUNNEL IS 75 JAAR OUD

Tekst en tekeningen van Phil Dombly.

DE KONSTRUKTIE VAN DE TUNNEL

TE Goeschenen in het hart van Europa staat men voor de 15 km lange tunnel, die dwars door de Sint-Gothard gaat. De spoorweg had nog maar pas zijn intrede gedaan op het Europees kontinent of men vroeg zich reeds af, hoe men het noorden van Europa met het zuiden dwars door de Alpen zou kunnen verbinden ? Er verliepen echter vele jaren alvorens deze verbinding kon tot stand gebracht worden. De specialisten diskuteerden lang over de projekten en de financiering van de tunnel. Maar tenslotte was de kogel door de kerk.

Louis Favre werd belast met de konstruktie van de Sint-Gothardtunnel en hij verklaarde zich bereid het werk te voltooien in acht jaar, tegen de forfaitaire prijs van 48 miljoen. Op 13 september 1872 maakte men een aanvang met het werk in de zuiderflank en op 9 oktober van datzelfde jaar begon men op de noorderflank van de berg. Men begon met de hand want de eerste boormachines werden pas gebruikt in 1873. Wanneer men met de hand hakte en boorde, kwam men slechts 75 cm per dag vooruit. Met de boormachine 4 m. Om de tunnel te boren gebruikte men een Belgisch systeem, d.w.z. dat men de galerij aanboorde in de nok, men ze verwijdde om het gewelf te maken, daarna in het midden boorde tot op de grond en vervolgens de beide kanten weg hakte. Het metselwerk volgde nadien. Om grote rotsstukken te verwijderen, gebruikte men dynamiet. De ventilators, de boormachines en de pompen werden aangedreven door geperste lucht. Twee duizend vierhonderd tachtig arbeiders werkten iedere dag aan deze tunnel. Als licht hadden ze alleen olielampen. Het transport werd bij de ingang van de tunnel verzekerd door stoomlokomotieven, dieper in de gang door lokomotieven met geperste lucht, verder nog door paarden en muilezels. Ingenieurs en arbeiders hadden iedere dag met nieuwe moeilijkheden af te rekenen. Ofwel was de rotswand ijzerhard ofwel uiterst broos. Soms steeg de temperatuur tot op 33° en het overvloedige water kon men slechts langzaam en met veel moeite verwijderen. In weerwil van alle moeilijkheden en hindernissen, vorderde men iedere dag. Honderd zevenenzeventig arbeiders vonden de dood en tussen hen was ook de ziel van de onderneming, Louis Favre.

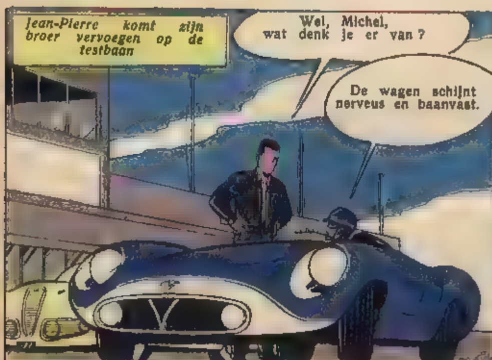
Op 29 Februari 1880 gaven de arbeiders van de zuidelijke galerij en deze van de noordelijke elkaar de hand. De afwijking bedroeg slechts 33 cm wat de direktie en 5 cm wat de hoogte betreft. De landmeters die de weg van de tunnel hadden afgebakend, mochten fier zijn op hun werk. Op 1 Juni 1882, dat is nu vijfenzeventig jaar geleden, reden de eerste treinen door de Sint-Gothardtunnel !

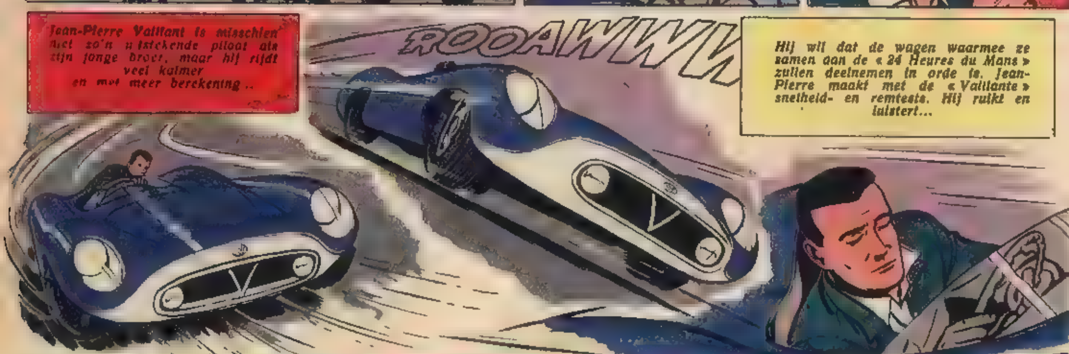
DE GROTE

Michel Vaillant won in Amerika de Grote Prijs van Indianapolis. Terug in Frankrijk, besteedt hij
gende rit : de Grote Prijs van Francorchamps.

 Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen. Daarom

MATCH

DOOR jeanGraton

...l zijn tijd aan de voorbereidingen van de vol-

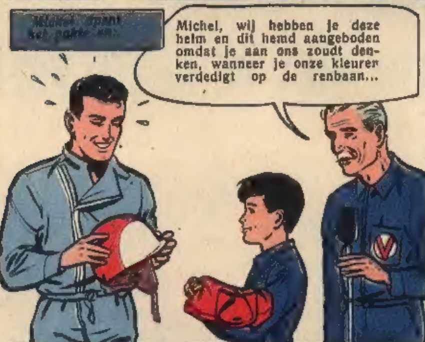

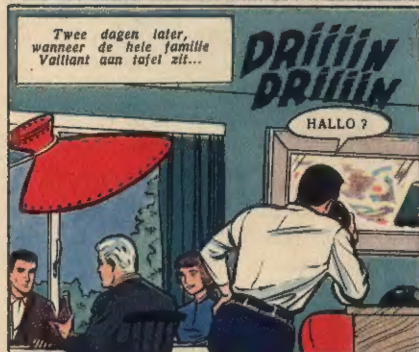

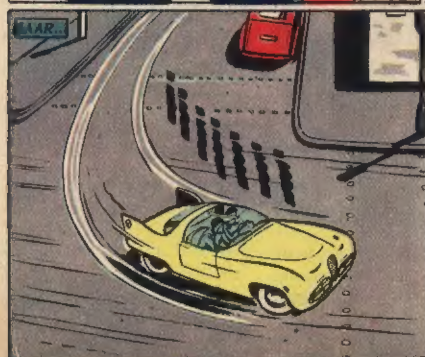

DE POSTIL

GEVAARLIJK SPEELGOED

DE jeugd interesseert zich voor raketten en satellieten en in Amerika werden heel wat klubs gevormd van jongelui die met eigen hand een raket of een satelliet vervaardigden. In het begin moedigde de Amerikaanse regering de jonge volgelingen van von Braun aan en men applaudisseerde wanneer een of andere klub er in slaagde een Vanguard in miniatuur de lucht in te sturen. Maar thans lacht niemand meer, want de geestdrift van de studenten voor de ruimtevaart heeft al heel wat ongelukken veroorzaakt. Het staatsdepartement heeft dan ook de alarmklok geluid en een communiqué gepubliceerd waarbij verklaard wordt dat men de opzoekingen van de jongelui op het gebied van raketten en geleide projektielen moet aanmoedigen, maar dat de grootste voorzichtigheid dient in acht genomen te worden. Vergeet niet dat er vliegtuigen in de lucht zijn en dat zij door een van die raketten in miniatuur kunnen geraakt worden.

Amerika wenst de leerlingentovenaars in toom te houden!

NIEUWS IN HET KORT

● De vlugste treinen van Europa zijn : de MISTRAL op de lijn Parijs-Lyon, 140 km per uur; de BRISTOLIAN tussen Paddington en Bristol, 108,8 km per uur; de RIALTO tussen Milaan en Venetië, 110 km per uur en de Trans Europe Express trein.

● De Engelse paketboot QUEEN MARY wordt uitgerust met stabilisators die vooraan en in het midden aan de kiel bevestigd worden. De boot schommelt aldus niet meer of toch veel minder en de zeeziekte is meteen verbannen.

BERTHA MET DE GROTE VOET

OP zekere dag keerde Karel de Grote uitgeput terug van een lange en vermoeiende reis door zijn uitgestrekt rijk. Zijn moeder, Bertha met de Grote Voet, stelde het banket dat zou gegeven worden om de terugkeer van de koning te vieren uit, nam de tafellakens van de feesttafel en maakte daarmee een bed waarop haar zoon kon rusten. Zonder het te weten, had zij de lakens uitgevonden. Bertha met de Grote Voet was een praktische vrouw!

VOORBEELD

DE Londense verkeerspolitie pakte een automobilist bij de kraag die in wilde vaart aan de verkeerde kant van de straat reed en twee keren bijna een zwaar ongeluk veroorzaakte. Het bleek dat deze doodrijder niemand anders was dan de onderstaatsekretaris van het Ministerie van Verkeerswezen. Om zich te verontschuldigen, zei hij : « Ik zit tot over m'n hoofd in de verkeersproblemen... m'n zenuwen zijn totaal op! ».

EEN IJZIGE REUS

DE Sovjet-Russische expeditie aan de Zuidpool ontdekte een ijsberg die 230 km lang, 59 km breed en 40 meter hoog is. Hij is waarschijnlijk afgebroken van een ijsbank in de nabijheid van de Shackletongletsjer en hij is de vierde grootste ijsberg die in deze eeuw werd ontdekt.

Resultaten van de prijsvraag

ZIE JE KLAAR ?

Antwoord op de bijkomende vraag :
50 MINUTEN 46 SEKONDEN

WINNEN :

EEN LUXERIJWIEL VITA
Ch. Toch, Kain-la-Tombe.

EEN STANDAARD FIETS TOERIST :
[illegible]

EEN VERLICHTINGS-APPARAAT VITA-DYNE :
J. J. Toch, Kain-la-Tombe.
[illegible]
J. Coenen, Ukkel.
D. Toch, Kain-la-Tombe.
L. Biname, Bois-de-Villers.

EEN VERLICHTINGS-APPARAAT VITA
A. Lambrichts, Diepenbeek.

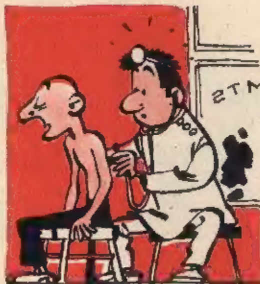
Al de andere winnaars werden heden rechtstreeks per brief verwittigd.

KOOK OP EEN REGENSCHERM

EEN Japanse fabriek bracht de spaarzaamste keukenhaard ter wereld op de markt. Deze keukenhaard ziet er uit als een taartenvorm en om er op te koken, hoef je geen steenkolen, geen zware olie, geen gas en zelfs geen elektriciteit. Er is alleen wat zon toe nodig. De keukenhaard is samengesteld uit 36 facetten die evenveel weerkaatsings-spiegels zijn. Vlug gaat het wel niet; je moet een uur rekenen om een anderhalve kilo rijst gaar te koken en veertig minuten om een liter water aan de kook te brengen. Deze kachel is echter zeer goedkoop, er bestaat een draagbaar model in aluminium van, dat niet alleen licht is, maar bovendien kan gebruikt worden als regenscherm!

EEN OUWE TAAIE LEGT ZIJN LAATSTE LOODJE

ENKELE jaren geleden maakte een zekere Javier Pareira, burger van Columbia, op de kosten van zijn landgenoten een reis naar de Verenigde Staten. Die Pareira beweerde nl. dat hij in het jaar 1789 geboren was en zijn landgenoten wilden er het fijne van weten... Enkele knappe Amerikaanse geneesheren onderzochten Pareira en kwamen tot de konklusie dat de man 150 jaar oud was. Javier is thans gestorven en met hem verdween de laatste ooggetuige van de Columbiaanse onafhankelijkheidsstrijd.

DE DODENDE SUIKER

VOLGENS een eeuwenoude traditie zijn alle witte olifanten van Siam het eigendom van de koning, die er zonder vorm van proces beslag op legt. Maar het ras van de witte olifanten sterft uit. Eens in het koninklijk paleis worden de dieren zodanig met zoetigheden verwend dat zij spoedig de pijp aan Marten geven!

JON

LANTAARNPALEN TE KOOP

DE burgemeester van Southwold in Groot-Brittannië besloot de oude gaslantaarnpalen te vervangen door een moderne elektrische verlichting. Hij zette de kwestie op het dagorder van het schepenkollege en zijn voorstel werd met algemeenheid van stemmen aangenomen. Toen stond er echter een praktische geest op — in zoverre althans geesten kunnen opstaan, maar iedereen weet dat Groot-Brittannië een eerbiedwaardig aantal spoken heeft — en vroeg waar men het geld voor de nieuwe installatie zou vandaan halen. Een ogenblik keek iedereen verbluft. Toen rees er een andere praktische geest overeind en zei dat men moest trachten de oude gaslantaarnpalen te verkopen. Iedereen lachte, maar daar niemand er iets beters op wist, werd ook dit voorstel met algemeenheid van stemmen aangenomen, min twee echter : deze van de praktische geesten die vermoeid door de inspanning intussen waren ingesluimerd. Hoe zonderling het ook moge klinken, de oude gaslantaarnpalen, gesmeed in 1848, werden allemaal verkocht en versieren thans een aantal tuinen te Southwold. Mocht je ooit dit stadje bezoeken, dan kijk je er maar eens naar uit !

WRAAK

EEN politiekommissaris van Chicago verhoorde een gezette dame, die wegens overdreven snelheid opgeleid was. Hij nam zijn boekje en begon met een

zucht aan het invullen van een formulier. « Beroep ? », vroeg hij de dame. « Onderwijzeres », was het antwoord. En toen tintelde er een lichtje in de ogen van de politieman. Waarschijnlijk dacht hij aan zijn jeugd en de vele avonden dat hij had moeten straf schrijven... Hij kruiste de armen en zei op strenge toon : « Mevrouw, ik veroordeel u om volgende zin 500 keren te schrijven : Ik zal voortaan het verkeersreglement eerbiedigen ! ».

LAAT JE NIET BEETNEMEN, BOBBIE !

TE Oklahoma City (U.S.A.) worden benen voor honden verkocht in plastic die de smaak hebben van een echt gerookt hespebeen. Neen, we hebben er zelf niet van geproefd, maar dit is wat men ons meedeelde. We hebben de mening van Bobbie gevraagd : hij heeft voor zo'n plastic been met hespesmaak slechts misprijzen over.

Antwoord op de test.

Ben je een pessimist !

10 JA : Maak je niet langer ongelukkig door steeds te denken aan het onheil dat boven je hoofd hangt.

VAN 7 TOT 9 JA : Op het ogenblik dat het onheil op je hoofd terecht komt, heb je nog steeds tijd om te zuchten en ongelukkig te zijn. Heb meer vertrouwen in de toekomst. Neem de zaken wat lichter op.

VAN 4 TOT 6 JA : Ook jij ziet niet genoeg de zonnige kant van het leven. Doe je best minder pessimistisch te zijn.

VAN 1 TOT 3 JA : Sommige dagen ben je een echte zwartkijker. Nu, dat gebeurt iedereen wel eens. Van natuur ben je echter geen pessimist.

NUL JA : Jij bent een optimist. Je zoekt de zonnekant en je bent gelukkig. Tracht een beetje van je optimisme mede te delen aan anderen !

EEN TREFFER !

EEN vrouw komt opgewonden thuis en zegt tot haar man :
— De dokter heeft me luchtverandering voorgeschreven.
Antwoord van de man :
— Dat is een treffer, hoor ! De wind is zo net gedraaid. Dadelijk krijg je andere lucht !

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo	: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland	: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.	: PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

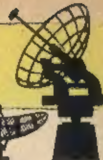
	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Mortimer drong door in het park, waarin de vijver ligt en hij het slachtoffer werd van een ongeluk. De professor wordt aldaar in vreemde omstandigheden gevangen genomen. Zijn vriend Blake, die voor een spionagezaak naar Parijs kwam, weet nog niets af van deze verdwijning...

(1) Direction de la Surveillance du Territoire = Staatsveiligheid - (2) Military Intelligence: Speciale sector van de Intelligence Service.

 (Wordt voortgezet.